

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

26 mai 2021

PROJET DE LOI

**portant assentiment au Protocole,
fait à New Delhi le 9 mars 2017,
modifiant la Convention et le Protocole
entre le gouvernement du Royaume
de Belgique et le gouvernement
de la République de l'Inde tendant à éviter
la double imposition et
à prévenir l'évasion fiscale
en matière d'impôts sur le revenu,
signés à Bruxelles le 26 avril 1993**

SOMMAIRE**Pages**

Résumé	3
Exposé des motifs	4
Avant-projet	12
Avis du Conseil d'État	13
Projet de loi	15
Protocole (version anglaise)	16
Protocole (version française)	22
Protocole (version néerlandaise)	28

CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 8, § 1er, 1°, DE LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 2013,
L'ANALYSE D'IMPACT N'A PAS ÉTÉ DEMANDÉE.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

26 mei 2021

WETSONTWERP

**houdende instemming met het Protocol,
gedaan te New Delhi op 9 maart 2017,
tot wijziging van de Overeenkomst en
van het Protocol tussen de regering
van het Koninkrijk België en de regering
van de Republiek India tot het vermijden
van dubbele belasting en tot het voorkomen
van het ontgaan van belasting
inzake belastingen naar het inkomen,
beide ondertekend te Brussel op 26 april 1993**

INHOUD**Blz.**

Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp	12
Advies van de Raad van State	13
Wetsontwerp	15
Protocol (engelse versie)	16
Protocol (franse versie)	22
Protocol (nederlandse versie)	28

OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 8, § 1, 1°, VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 2013
WERD DE IMPACTANALYSE NIET GEVRAAGD.

04710

<i>Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 26 mai 2021.</i>	<i>De regering heeft dit wetsontwerp op 26 mei 2021 ingediend.</i>
<i>Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 10 juin 2021.</i>	<i>De “goedkeuring tot drukken” werd op 10 juni 2021 door de Kamer ontvangen.</i>

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	: Parti Socialiste
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
CD&V	: Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
Vooruit	: Vooruit
cdH	: centre démocrate Humaniste
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	: Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkorting bij de numering van de publicaties:	
DOC 55 0000/000	Document de la 55 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 55 0000/000	Parlementair document van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

RÉSUMÉ

Le Protocole entre le gouvernement du Royaume de Belgique et le gouvernement de la République de l'Inde, fait à New Delhi le 9 mars 2017, a pour objectif d'aligner tant l'article 26 de la Convention existante, relatif à l'échange de renseignements en matière fiscale, que l'article 27, qui concerne l'assistance au recouvrement, sur la dernière version des dispositions correspondantes du Modèle de convention OCDE.

Ces adaptations s'inscrivent dans un processus de consolidation de la coopération internationale en matière fiscale qui a été entrepris au niveau mondial.

Les principales caractéristiques du nouvel article 26 sont les suivantes:

— les renseignements échangés sont les renseignements vraisemblablement pertinents pour l'application des dispositions de la Convention et de la législation interne relative aux impôts visés par l'article 26;

— l'État auquel des renseignements sont demandés doit collecter ces renseignements même s'ils ne sont utiles qu'à l'autre État;

— l'échange de renseignements est expressément étendu aux informations détenues par les banques.

L'article 27 inséré par le Protocole prévoit une assistance au recouvrement entre la Belgique et l'Inde pour les impôts de toute nature et dénomination.

SAMENVATTING

Het Protocol tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Republiek India, gedaan te New Delhi op 9 maart 2017, heeft tot doel zowel het artikel 26 van de bestaande Overeenkomst, dat betrekking heeft op de uitwisseling van inlichtingen inzake fiscale aangelegenheden als het artikel 27, dat betrekking heeft op invorderingsbijstand, aan te passen aan de laatste versie van de overeenkomstige bepalingen van het OESO-modelverdrag.

Deze aanpassingen kaderen in een wereldwijd proces ter versterking van de internationale samenwerking in belastingzaken.

De belangrijkste kenmerken van het nieuwe artikel 26 zijn de volgende:

— de uitgewisselde inlichtingen zijn de inlichtingen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de Overeenkomst en van de interne wetgeving inzake de door artikel 26 beoogde belastingen;

— de Staat die om inlichtingen wordt gevraagd, moet die inlichtingen inwinnen, zelfs indien ze enkel van nut zijn voor de andere Staat;

— de uitwisseling van inlichtingen wordt uitdrukkelijk uitgebreid tot inlichtingen die in het bezit zijn van banken.

Het door het Protocol ingevoegde artikel 27 voorziet in een invorderingsbijstand tussen België en India voor belastingen van elke soort en benaming.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Le gouvernement soumet aujourd'hui à votre assentiment le Protocole, fait à New Dehli le 9 mars 2017 (ci-après "le Protocole"), modifiant la Convention et le Protocole entre le gouvernement du Royaume de Belgique et le gouvernement de la République de l'Inde tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signés à Bruxelles le 26 avril 1993 (ci-après "la Convention").

Conformément à la décision de principe adoptée par la Conférence Interministérielle "Politique étrangère" du 20 janvier 2011, il s'agit d'un traité à caractère mixte (État fédéral/Communautés/Régions).

Vous trouverez ci-après l'analyse des dispositions techniques du Protocole, précédée d'une brève description du contexte général qui a entouré sa conclusion.

A. Contexte général dans lequel s'inscrit le Protocole

Le présent Protocole modifie la Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, conclue le 26 avril 1993 par la Belgique avec l'Inde.

Le présent Protocole fait partie des plus de 40 traités signés à ce jour par la Belgique afin de mettre en œuvre la norme OCDE en matière de transparence et d'échange de renseignements (sur demande), à laquelle la Belgique adhère depuis avril 2009.

Les traités signés sont tant des conventions générales préventives de la double imposition (CDI) que des protocoles généraux modifiant une CDI, des protocoles limités à l'échange de renseignements fiscaux et des accords limités à l'échange de renseignements fiscaux (TIEAs). Le Protocole modifiant la CDI avec l'Inde est limité à l'échange de renseignements fiscaux et à l'assistance au recouvrement.

Au début du processus de négociation, mi-2009, le SPF Finances a écrit à tous les partenaires de l'époque de la Belgique (les États avec lesquels la Belgique avait

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

De regering onderwerpt heden aan uw goedkeuring het Protocol, gedaan te New Delhi op 9 maart 2017 (hierna genoemd "het Protocol"), tot wijziging van de Overeenkomst en van het Protocol tussen het Koninkrijk België en de Republiek India tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, beide ondertekend te Brussel op 26 april 1993 (hierna "de Overeenkomst" genoemd).

Overeenkomstig de principebeslissing die werd genomen door de Interministeriële Conferentie "Buitenlands beleid" van 20 januari 2011 gaat het om een verdrag met een gemengd karakter (Federale Staat/Gemeenschappen/Gewesten).

Hieronder wordt een analyse van de technische bepalingen van het Protocol gegeven, voorafgegaan door een korte uiteenzetting van de algemene context waarin deze werd gesloten.

A. Algemene context waarin het Protocol moet worden geplaatst

Dit Protocol wijzigt de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, die België op 26 april 1993 afsloot met India.

Dit Protocol maakt deel uit van de meer dan 40 verdragen die tot nog toe door België ondertekend werden om uitvoering te geven aan de OESO-standaard inzake uitwisseling van inlichtingen (op verzoek) waartoe België zich sedert april 2009 heeft verbonden.

De ondertekende verdragen zijn zowel algemene verdragen ter vermindering van dubbele belasting (DBV) als algemene protocollen tot wijziging van een DBV, protocollen beperkt tot de uitwisseling van fiscale inlichtingen en akkoorden beperkt tot de uitwisseling van fiscale inlichtingen (TIEA). Het Protocol tot wijziging van het DBV met India is beperkt tot de uitwisseling van fiscale inlichtingen en de invorderingsbijstand.

Bij de aanvang van het onderhandelingsproces medio 2009 heeft de FOD Financiën alle toenmalige partnerlanden van België (de Staten waarmee België een

une CDI en vigueur) pour leur proposer d'adapter l'article de la convention relatif à l'échange de renseignements. Par ailleurs, des projets de TIEA ont été envoyés à toutes les juridictions – anciens paradis fiscaux ou autres – qui s'étaient engagées à mettre en œuvre la norme internationale susmentionnée. Enfin, lors des négociations déjà entamées (avant 2009) en vue de conclure une CDI, il a été clairement indiqué aux futurs États partenaires que l'inclusion d'un article relatif à l'échange de renseignements conforme à la norme internationale était pour la Belgique une condition sine qua non pour parvenir à un accord. Cette opération a abouti dans un délai très court à la signature de 40 traités.

Le processus de négociation a toutefois été complètement interrompu en raison de la problématique des traités mixtes.

Compte tenu de la longueur des négociations menées avec les entités fédérées dans le cadre de l'Accord de coopération du 8 mars 1994 relatif à la conclusion des traités mixtes, il est progressivement devenu évident que la ratification de ces traités ne pourrait pas être terminée à bref délai. Afin de pouvoir néanmoins réussir la phase 1 de l'examen par les pairs du Forum Mondial, le législateur a choisi d'adapter le CIR 92 en ce qui concerne la collecte des renseignements bancaires. Grâce à cette adaptation du CIR 92, la Belgique peut, depuis le 1er juillet 2011, échanger des renseignements bancaires avec ses partenaires sur la base des CDI existantes (non modifiées) pour autant que la condition de réciprocité soit remplie. La condition de réciprocité est remplie avec l'Inde.

Le Protocole aligne l'échange de renseignements prévu par la Convention de 1993 sur les dispositions du Modèle de Convention fiscale élaboré par l'OCDE (ci-après "le Modèle de convention OCDE"). Il permet donc l'échange de renseignements bancaires et élargit l'échange de renseignements aux impôts de toute nature et dénomination perçus pour le compte des États contractants, mais aussi de leurs subdivisions politiques et collectivités locales. À la demande de l'Inde, le Protocole aligne également les dispositions de la Convention de 1993 relatives à l'assistance au recouvrement sur la dernière version du Modèle de convention OCDE.

En outre, il faut remarquer que la Convention Multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale de l'OCDE et du Conseil de l'Europe permet également d'échanger des

DBV heeft dat in werking is) aangeschreven met het voorstel om het verdragsartikel inzake uitwisseling van inlichtingen aan te passen. Daarnaast werd ook een voorstel van TIEA gestuurd naar al de rechtsgebieden, al dan niet voormalige belastingparadijzen, die zich ertoe hadden verbonden om uitvoering te geven aan de bovenvermelde internationale standaard. Tot slot werd er bij de onderhandelingen voor het sluiten van een DBV die reeds (voor 2009) opgestart waren aan de toekomstige partnerstaten duidelijk gemaakt dat het opnemen van een artikel inzake de uitwisseling van inlichtingen conform de internationale standaard een breekpunt was voor België om tot een akkoord te komen. Deze operatie resulteerde op korte termijn in de ondertekening van 40 verdragen.

Het onderhandelingsproces kwam echter volledig tot stilstand ingevolge de problematiek van de gemengde verdragen.

Door de aanslepende onderhandelingen met de gefedereerde entiteiten in het kader van het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 voor het sluiten van gemengde verdragen, werd gaandeweg duidelijk dat de ratificatie van deze verdragen onmogelijk op korte termijn zou kunnen worden afgewikkeld. Om toch te kunnen slagen voor de fase 1 van de beoordeling door gelijken van het Mondiaal Forum, heeft de wetgever geopteerd om het WIB 92 op het vlak van de inzameling van bankgegevens aan te passen. Hierdoor kan België vanaf 1 juli 2011 bankgegevens uitwisselen met zijn partnerlanden op basis van de bestaande (ongewijzigde) DBV, mits de voorwaarde van wederkerigheid vervuld is. Die wederkerigheidsvoorwaarde is vervuld met India.

Het Protocol brengt de in de Overeenkomst van 1993 voorziene uitwisseling van inlichtingen in overeenstemming met de bepalingen van het fiscaal modelverdrag dat door de OESO werd opgesteld (hierna "het OESO-modelverdrag"). Het laat dan ook de uitwisseling van bankgegevens toe en breidt de uitwisseling van gegevens uit tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende Staten, maar ook van hun staatkundige onderdelen en plaatselijke gemeenschappen. Op vraag van India brengt het Protocol tevens de bepalingen van de Overeenkomst van 1993 met betrekking tot de invorderingsbijstand in overeenstemming met de laatste versie van het OESO-modelverdrag.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat ook de Multilaterale Overeenkomst OESO/Raad van Europa inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden de uitwisseling van belastinggegevens

renseignements fiscaux avec l'Inde conformément à la norme internationale.

Par ailleurs, l'Inde s'est engagée, tout comme la Belgique, à échanger de manière automatique des renseignements financiers conformément au "*Common Reporting Standard*". Cet échange automatique de données est réglé par l'Accord multilatéral entre autorités compétentes concernant l'échange automatique de renseignements relatifs aux comptes financiers du 29 octobre 2014, signé tant par la Belgique que par l'Inde. Cet Accord prévoit que la Belgique et l'Inde commencent à échanger des données de manière automatique à partir de septembre 2017.

Il convient de noter que, à la suite d'une modification du droit interne belge (Article 55 de la loi du 14 avril 2011 portant des dispositions diverses – *Moniteur belge* du du 6 mai 2011, 1ère éd.), l'échange de renseignements bancaires entre la Belgique et l'Inde est entre-temps possible sur la base de la Convention belgo-indienne actuelle.

B. Dispositions techniques

Les dispositions du Protocole sont en grande partie inspirées de celles du modèle standard belge et du Modèle de convention OCDE.

Les principales dispositions du Protocole sont brièvement commentées ci-après.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

1. Article 1 du Protocole

L'Article 1 du Protocole adapte la définition d'"autorité compétente" en ce qui concerne la Belgique et ajoute une définition de l'expression "questions fiscales pénales".

Autorité compétente

En raison du caractère mixte du Protocole, les ministres des Finances des gouvernements des Régions et des Communautés, comme le ministre des Finances du gouvernement fédéral, sont compétents selon le contexte.

La définition spécifie que, selon le type d'impôt concerné par la demande de renseignements ou d'assistance au recouvrement, c'est le ministre des Finances du gouvernement fédéral, d'une Région ou d'une Communauté qui est considéré comme l'autorité compétente.

met India conform de internationale standaard mogelijk maakt.

India heeft zich trouwens net als België verbonden om financiële inlichtingen op automatische wijze uit te wisselen conform de "*Common Reporting Standard*". Deze automatische gegevensuitwisseling wordt geregeld door het Multilateraal akkoord tussen bevoegde autoriteiten betreffende de automatische uitwisseling van inlichtingen inzake financiële rekeningen van 29 oktober 2014 dat zowel door België als India werd ondertekend. Dit Akkoord voorziet dat België en India vanaf september 2017 starten met de automatische gegevensuitwisseling.

Er dient opgemerkt te worden dat ingevolge een wijziging aan het interne Belgische recht (Artikel 55 van de wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen – *Belgisch Staatsblad* van 6 mei 2011, ed. 1), de uitwisseling van bankgegevens tussen België en India in tussen tijd mogelijk is op grond van de huidige overeenkomst tussen België en India.

B. Technische bepalingen

De bepalingen van het Protocol sluiten grotendeels aan bij de bepalingen van het Belgisch standaardmodel en het OESO-modelverdrag.

De belangrijkste bepalingen van het Protocol worden hierna kort toegelicht.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

1. Artikel 1 van het Protocol

Artikel 1 van het Protocol past voor wat België betreft de definitie van "bevoegde autoriteit" aan en voegt een definitie van het begrip "strafrechtelijke belastingaangelegenheden" toe.

Bevoegde autoriteit

Als gevolg van het gemengd karakter van het Protocol, zijn naast de minister van Financiën van de federale regering eveneens de ministers van Financiën van de Gewest- en Gemeenschapsregeringen bevoegd, naargelang de context vereist.

De definitie specificeert dat, naargelang de belasting waarop het verzoek om inlichtingen of invorderingsbijstand betrekking heeft, de minister van Financiën van de Federale regering of van een Gewest of een Gemeenschap als bevoegde autoriteit wordt aangemerkt.

Affaires fiscales pénales

L'ajout d'une définition de l'expression "affaires fiscales pénales" est lié à l'entrée en vigueur du Protocole en matière fiscale pénale (voir ci-dessous).

2. Article 2 du Protocole

L'Article 26 de la Convention est adapté en substance sur la base du texte du Modèle de convention OCDE en matière d'échange de renseignements. Grâce à cette modification, la Convention est, sur ce point, désormais conforme à la norme internationale d'échange de renseignements fiscaux (sur demande).

Le nouveau paragraphe 1 permet dorénavant d'échanger les renseignements "vraisemblablement pertinents" pour l'application de la Convention elle-même ou de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des deux États, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales.

La notion de "renseignements vraisemblablement pertinents" remplace celle de "renseignements nécessaires" pour l'exécution des dispositions de la Convention ou pour l'application ou la mise en œuvre de la législation fiscale. Ceci a pour but d'assurer un échange de renseignements en matière fiscale qui soit le plus large possible tout en indiquant clairement qu'il n'est pas loisible aux États contractants "d'aller à la pêche aux renseignements" ou de demander des renseignements dont il est peu probable qu'ils soient pertinents pour élucider les affaires fiscales d'un contribuable déterminé. Le fait que la pertinence réelle des renseignements ne peut être déterminée qu'après réception de ceux-ci par l'État requérant ne constitue pas une raison suffisante pour que l'État requis soit dispensé de l'obligation de les fournir. Il suffit généralement que des motifs sérieux permettent de penser que ces renseignements sont pertinents en vue de déterminer, établir, appliquer ou percevoir un impôt visé par le présent Protocole.

Le nouveau paragraphe 1 couvre, en outre, les "impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales".

En ce qui concerne la Belgique, le nouvel article 26 vise donc tous les impôts, quelle que soit leur nature ou leur

Strafrechtelijke belastingaangelegenheden

De toevoeging van een definitie van het begrip "strafrechtelijke belastingaangelegenheden" houdt verband met de inwerkingtreding van het Protocol voor strafrechtelijke belastingaangelegenheden (zie hieronder).

2. Artikel 2 van het Protocol

Artikel 26 van de Overeenkomst wordt in essentie aangepast aan de tekst van het OESO-modelverdrag inzake de uitwisseling van inlichtingen. Door die wijziging wordt de Overeenkomst, wat dat punt betreft, in overeenstemming gebracht met de internationale standaard inzake uitwisseling van fiscale inlichtingen (op verzoek).

De nieuwe paragraaf 1 maakt het voortaan mogelijk om de inlichtingen uit te wisselen die "naar verwachting relevant" zullen zijn voor de toepassing van de Overeenkomst zelf of van de interne wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die ten behoeve van de twee Staten, of van de staatkundige onderdelen of de plaatselijke gemeenschappen daarvan, worden geheven.

Het begrip "inlichtingen die naar verwachting relevant zullen zijn" vervangt het begrip "inlichtingen die nodig zijn" voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de belastingwetgeving. De bedoeling hiervan is een zo ruim mogelijke uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken te garanderen, daarbij duidelijk aangevend dat het de overeenkomstsluitende Staten niet vrij staat om te gaan "hengelen" naar inlichtingen of om inlichtingen te vragen waarvan het weinig waarschijnlijk is dat ze relevant zijn voor de opheldering van de belastingzaken van een welbepaalde belastingplichtige. Het feit dat de werkelijke relevantie van de inlichtingen slechts kan worden vastgesteld nadat de verzoekende partij deze heeft ontvangen, is overigens geen voldoende reden om de aangezochte Staat te ontslaan van de plicht om die inlichtingen te verstrekken. Meestal volstaat het dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat die inlichtingen relevant zijn voor de vaststelling, de vestiging, de toepassing of de invordering van een belasting die door dit Protocol wordt beoogd.

De nieuwe paragraaf 1 omvat bovendien "de belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan".

Wat België betreft, beoogt het nieuwe artikel 26 dus alle belastingen, ongeacht hun soort of benaming, die

dénomination, perçus par l'État fédéral et par les autres niveaux de pouvoir.

En complément du modèle standard belge et du Modèle de convention OCDE, il est précisé qu'il convient d'entendre également par le terme "renseignements" "les documents ou copies certifiées des documents".

Le nouveau paragraphe 2 reprend les dispositions relatives à la confidentialité des renseignements qui, pour l'essentiel, étaient déjà contenues dans le paragraphe 1 de l'article 26 de la Convention.

La manière dont les renseignements reçus par un État sont tenus secrets est en principe déterminée conformément aux règles en vigueur pour les renseignements obtenus par cet État en application de sa législation interne.

Il est stipulé que les personnes et autorités auxquelles les renseignements peuvent être communiqués ne sont habilitées à en faire usage qu'en vue de l'exercice de leur mission. Elles sont toutefois autorisées à révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

Les renseignements reçus par un État peuvent être communiqués à des personnes ou autorités autres que celles mentionnées ci-dessus et être utilisées à d'autres fins lorsque cette possibilité est prévue par la législation des deux États et si l'autorité compétente de l'État qui fournit les renseignements autorise cette communication.

Le paragraphe 3 est analogue au paragraphe 3 de la Convention et traite de certaines limitations à l'échange de renseignements en faveur de l'État requis. L'État requis n'est notamment pas obligé de fournir des renseignements qu'il ne pourrait pas obtenir pour son propre usage sur la base de sa législation ou dans le cadre normal de sa pratique administrative.

Sur la base du nouveau paragraphe 4, l'État requis doit utiliser les moyens dont il dispose en matière de collecte de renseignements pour obtenir les renseignements demandés, même si ceux-ci ne sont utiles qu'à l'autre État. Ce nouveau paragraphe n'engendre aucune obligation nouvelle pour la Belgique car la pratique belge, comme celle de la plupart des États membres de l'OCDE, était déjà conforme à ces règles.

Le paragraphe 5 permet l'échange de renseignements spécifiques, notamment des renseignements bancaires, alors même que la législation fiscale ou la pratique

door de Federale Staat en door de andere beleidsniveaus worden geheven.

In aanvulling van het Belgische standaardmodel en het OESO-modelverdrag wordt toegelicht dat onder inlichtingen ook "de documenten of gewaarmerkte afschriften van de documenten" moet begrepen worden.

De nieuwe paragraaf 2 herneemt de bepalingen die betrekking hebben op de geheimhouding van de inlichtingen en die reeds grotendeels waren opgenomen in paragraaf 1 van artikel 26 van de Overeenkomst.

De wijze waarop de door een Staat ontvangen inlichtingen geheim worden gehouden wordt in principe bepaald overeenkomstig de regels die gelden voor de inlichtingen die door die Staat zijn verkregen onder toepassing van zijn binnenlandse wetgeving.

Er is bepaald dat de personen en de autoriteiten aan wie de inlichtingen mogen worden verstrekt die inlichtingen enkel mogen gebruiken met het oog op het uitoefenen van hun opdracht. Ze mogen die inlichtingen evenwel kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

De door een Staat ontvangen inlichtingen mogen aan andere dan de hierboven genoemde personen of autoriteiten worden medegedeeld en voor andere doeleinden worden gebruikt wanneer zulks door de wetgeving van beide Staten is toegestaan en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt daar de toestemming voor geeft.

Paragraaf 3 is analoog aan paragraaf 3 van de Overeenkomst en handelt over sommige beperkingen ten gunste van de aangezochte Staat bij de uitwisseling van inlichtingen. De aangezochte Staat is met name niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden.

Op grond van de nieuwe paragraaf 4 moet de aangezochte Staat de middelen aanwenden waarover hij inzake het inwinnen van inlichtingen beschikt, om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs als die inlichtingen enkel van nut zijn voor de andere Staat. Die nieuwe paragraaf brengt voor België geen nieuwe verplichtingen mee want, zoals dat het geval is voor de meeste OESO-lidstaten, was de Belgische praktijk reeds in overeenstemming met die regels.

Paragraaf 5 maakt de uitwisseling van welbepaalde inlichtingen, meer bepaald bankgegevens, mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve

administrative d'un État contractant n'autorise pas la collecte et la fourniture des renseignements en question.

L'échange de renseignements fiscaux, tel que visé dans le présent article, peut s'effectuer tant sur demande que de manière automatique ou spontanée. Avant de pouvoir échanger des renseignements de manière automatique, les autorités compétentes doivent cependant s'accorder sur la portée et les règles d'application d'un tel échange.

L'échange automatique des renseignements financiers est réglé hors du cadre de la Convention par la conclusion d'un accord (administratif) multilatéral basé sur la Convention Multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale de l'OCDE et du Conseil de l'Europe. L'Inde et la Belgique ont signé cet Accord (administratif) multilatéral et se sont engagées à échanger des renseignements financiers de manière automatique à partir de septembre 2017.

Malgré le fait que le champ d'application du Protocole comprenne les impôts perçus pour le compte des différents niveaux de pouvoir (État fédéral, régions et communautés), la communication avec l'Inde s'opèrera via un point de contact unique (central). L'organisation et le fonctionnement concret de ce point de contact, ainsi que la coopération entre ce point de contact et les différents niveaux de pouvoir concernés font l'objet d'un accord de coopération (Accord de coopération du 27 mars 2017, *Moniteur belge* du 30 juin 2017). Cet accord de coopération concerne non seulement l'échange de renseignements réglé dans le cadre d'un traité bilatéral, mais également celui régi dans le cadre de la directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et dans le cadre de la Convention Multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale de l'OCDE et du Conseil de l'Europe du 25 janvier 1988.

3. Article 3 du Protocole

L'article relatif à l'assistance au recouvrement qui remplace l'ancien article de la Convention en la matière est quasi identique à la disposition de modèle standard belge.

L'assistance au recouvrement n'est pas limitée aux impôts énumérés à l'article 2 de la Convention, mais s'étend aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales.

praktijk van een overeenkomstsluitende Staat niet toestaat dat bewuste inlichtingen ingewonnen en verstrekt worden.

De uitwisseling van fiscale inlichtingen, zoals bedoeld in dit artikel, kan zowel op verzoek als op automatische of spontane wijze gebeuren. Alvorens ze automatisch inlichtingen kunnen uitwisselen moeten de bevoegde autoriteiten evenwel overeenstemming bereiken over de reikwijdte en de toepassingsregels van zulke uitwisseling.

De automatische uitwisseling van financiële inlichtingen wordt buiten het kader van de Overeenkomst geregeld door het sluiten van een multilateraal (administratief) akkoord dat gebaseerd is op het Multilateraal verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van de OESO en de Raad van Europa. India en België hebben dat Multilateraal (administratief) Akkoord ondertekend en zich ertoe verbonden om automatisch financiële inlichtingen uit te wisselen vanaf september 2017.

Ondanks het feit dat de werkingssfeer van het Protocol de belastingen omvat die worden geheven ten behoeve van verschillende beleidsniveaus (Federaal, Gewesten en Gemeenschappen), zal de communicatie met India via één enkel (centraal) contactpunt verlopen. De organisatie en concrete werking van dit contactpunt, alsook de samenwerking tussen dit contactpunt en de verschillende betrokken beleidsniveaus, zijn het onderwerp van een samenwerkingsakkoord (Samenwerkingsakkoord van 27 maart 2017, *Belgisch Staatsblad* van 30 juni 2017). Dit samenwerkingsakkoord heeft niet alleen betrekking op de uitwisseling van inlichtingen die geregeld wordt in het kader van een bilateraal verdrag, maar ook op de uitwisseling van inlichtingen die geregeld wordt in het kader van richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en in het kader van het Multilateraal Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van de OESO en de Raad van Europa van 25 januari 1988.

3. Artikel 3 van het Protocol

Het artikel inzake invorderingsbijstand dat het oude artikel hierover in de Overeenkomst vervangt, is quasi identiek aan de bepaling uit het standaardmodel van België.

De invorderingsbijstand is niet beperkt tot de belastingen die zijn opgesomd in artikel 2 van de Overeenkomst maar strekt zich uit tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

Malgré le fait que le champ d'application de la Convention comprenne les impôts perçus pour le compte des différents niveaux de pouvoir (État fédéral, régions et communautés), la communication avec l'autorité compétente de l'Inde s'opèrera via un point de contact unique (central). L'organisation et le fonctionnement concret de ce point de contact, ainsi que la coopération entre ce point de contact et les différents niveaux de pouvoir concernés font l'objet d'un accord de coopération (Accord de coopération du 26 février 2014, *Moniteur belge* du 24 avril 2014). Cet accord de coopération concerne non seulement l'assistance au recouvrement régie dans le cadre d'un traité bilatéral, mais également celle régie dans le cadre de la directive 2010/24/UE concernant l'assistance mutuelle en matière de recouvrement des créances relatives aux taxes, impôts, droits et autres mesures et dans le cadre de la Convention Multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale de l'OCDE et du Conseil de l'Europe du 25 janvier 1988.

4. Article 4 du Protocole

L'article 4 fixe l'entrée en vigueur et la prise d'effet des nouveaux articles.

Selon le paragraphe 1, chaque État contractant notifiera par la voie diplomatique à l'autre État contractant l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur du présent Protocole.

Le Protocole entrera en vigueur à la date de la deuxième de ces notifications et ses dispositions seront applicables:

— en matière fiscale pénale, à compter de la date d'entrée en vigueur du Protocole; cette disposition concerne toute affaire fiscale faisant intervenir un acte intentionnel passible de poursuites judiciaires en vertu du droit pénal de la Partie requérante;

— dans toutes les autres matières fiscales, à compter de la date de l'entrée en vigueur du Protocole, mais uniquement en ce qui concerne les périodes imposables commençant à partir de cette date, ou, en l'absence de période imposable, à toutes les créances fiscales qui naissent à partir de cette date.

Le gouvernement estime que le Protocole qui est soumis à votre assentiment offre une solution satisfaisante en ce qui concerne l'assistance administrative en matière fiscale entre la Belgique et l'Inde.

Ondanks het feit dat de werkingssfeer van de Overeenkomst de belastingen omvat die worden geheven ten behoeve van verschillende beleidsniveaus (Federaal, Gewesten en Gemeenschappen), zal de communicatie met de bevoegde autoriteit van India via één enkel (centraal) contactpunt verlopen. De organisatie en concrete werking van dit contactpunt, alsook de samenwerking tussen dit contactpunt en de verschillende betrokken beleidsniveaus, zijn het onderwerp van een samenwerkingsakkoord (Samenwerkingsakkoord van 26 februari 2014, *Belgisch Staatsblad* van 24 april 2014). Dit samenwerkingsakkoord heeft niet alleen betrekking op de invorderingsbijstand die geregeld wordt in het kader van een bilateraal verdrag, maar ook op de invorderingsbijstand die geregeld wordt in het kader van richtlijn 2010/24/EU betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen en in het kader van het Multilateraal Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van de OESO en de Raad van Europa van 25 januari 1988.

4. Artikel 4 van het Protocol

Artikel 4 regelt de inwerkingtreding en de uitvoering van de nieuwe artikelen.

Overeenkomstig paragraaf 1 stelt elk van de overeenkomstsluitende Staten de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Protocol vereist zijn.

Het Protocol zal in werking treden op de datum van de laatste van deze kennisgevingen en de bepalingen ervan zullen van toepassing zijn:

— met betrekking tot strafrechtelijke belastingaangelegenheden, vanaf de datum van inwerkingtreding van het Protocol; deze bepaling heeft betrekking op elke belastingaangelegenheid waarbij sprake is van een opzettelijke handeling die tot gerechtelijke vervolging kan leiden krachtens het strafrecht van de verzoekende Partij;

— met betrekking tot alle andere fiscale aangelegenheden, vanaf de datum van inwerkingtreding van het Protocol, doch alleen met betrekking tot belastbare tijdperken die aanvangen op of na die datum, of, indien er geen belastbaar tijdperk is, op alle belastingvorderingen die op of na die datum ontstaan.

De regering is van oordeel dat het Protocol dat aan uw instemming wordt voorgelegd een toereikende oplossing biedt voor de administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden tussen België en India.

Le gouvernement vous propose par conséquent de donner rapidement votre assentiment à ce Protocole afin qu'il puisse entrer en vigueur dans les plus brefs délais.

La ministre des Affaires étrangères,

Sophie WILMÈS

Le ministre des Finances,

Vincent VAN PETEGHEM

De regering stelt u bijgevolg voor snel met dit Protocol in te stemmen opdat het zo spoedig mogelijk in werking zou kunnen treden.

De minister van Buitenlandse Zaken,

Sophie WILMÈS

De minister van Financiën,

Vincent VAN PETEGHEM

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

**Avant-projet de loi portant assentiment au Protocole,
fait à New Delhi le 9 mars 2017,
modifiant la Convention et le Protocole
entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et
le Gouvernement de la République de l'Inde
tendant à éviter la double imposition et
à prévenir l'évasion fiscale
en matière d'impôts sur le revenu,
signés à Bruxelles le 26 avril 1993**

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Le Protocole, fait à New Delhi le 9 mars 2017, modifiant la Convention et le Protocole entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de la République de l'Inde tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signés à Bruxelles le 26 avril 1993, sortira son plein et entier effet.

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

**Voorontwerp van wet houdende instemming
met het Protocol, gedaan te New Delhi op 9 maart 2017,
tot wijziging van de Overeenkomst en van het Protocol
tussen de Regering van het Koninkrijk België en
de Regering van de Republiek India tot het vermijden
van dubbele belasting en tot het voorkomen
van het ontgaan van belasting
inzake belastingen naar het inkomen,
beide ondertekend te Brussel op 26 april 1993**

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Het Protocol, gedaan te New Delhi op 9 maart 2017, tot wijziging van de Overeenkomst en van het Protocol tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek India tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, beide ondertekend te Brussel op 26 april 1993, zal volkomen gevolg hebben.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT N°. 69.059/3
DU 19 AVRIL 2021**

Le 18 mars 2021, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la ministre des Affaires étrangères, des Affaires européennes et du Commerce extérieur, et des Institutions culturelles fédérales à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi 'portant assentiment au Protocole, fait à New Delhi le 9 mars 2017, modifiant la Convention et le Protocole entre le gouvernement du Royaume de Belgique et le gouvernement de la République de l'Inde tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signés à Bruxelles le 26 avril 1993'.

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 6 avril 2021. La chambre était composée de Wilfried VAN VAERENBERGH, président de chambre, Chantal BAMPS et Koen MUYLLE, conseillers d'État, et Astrid TRUYENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Frédéric VANNESTE, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried VAN VAERENBERGH, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 19 avril 2021.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de porter assentiment au Protocole 'modifiant la Convention et le Protocole entre le gouvernement du Royaume de Belgique et le gouvernement de la République de l'Inde tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signés à Bruxelles le 26 avril 1993', fait à New Delhi le 9 mars 2017.

Le Protocole modifie la définition des expressions "autorité compétente" et "affaires fiscales pénales" dans l'article 3 de la

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par fondement juridique la conformité avec les normes supérieures.

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE NR. 69.059/3
VAN 19 APRIL 2021**

Op 18 maart 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Buitenlandse Zaken, Europese Zaken en Buitenlandse Handel, en de Federale Culturele Instellingen verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende instemming met het Protocol, gedaan te New Delhi op 9 maart 2017, tot wijziging van de Overeenkomst en van het Protocol tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Republiek India tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, beide ondertekend te Brussel op 26 april 1993'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 6 april 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Chantal BAMPS en Koen MUYLLE, staatsraden, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Frédéric VANNESTE, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 april 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt ertoe instemming te verlenen met het Protocol 'tot wijziging van de Overeenkomst en van het Protocol tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Republiek India tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, beide ondertekend te Brussel op 26 april 1993', gedaan te New Delhi op 9 maart 2017.

Het Protocol wijzigt de definitie van "bevoegde autoriteit" en van "strafrechtelijke belastingaangelegenheden" in artikel 3

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

Convention (article 1er du protocole), et remplace l'article 26 de la Convention, relatif à l'échange de renseignements (article 2), ainsi que son article 27, relatif à l'aide et à l'assistance au recouvrement (article 3).

COMPÉTENCE

3.1. La Convention, et le Protocole y afférent, est un traité mixte, puisqu'elle concerne également le précompte immobilier, pour lequel les régions sont compétentes². Le traité de base ne concerne pas la compétence fiscale des communautés.

3.2. Le Protocole modificatif, auquel il est présentement porté assentiment, comporte un nouvel article 26 ("Échange de renseignements"), qui concerne tous les impôts et, par conséquent, également des impôts des communautés qui seront éventuellement instaurés. Par conséquent, non seulement la Chambre des représentants et les parlements régionaux, mais aussi les parlements des communautés doivent porter assentiment à ce Protocole.

EXAMEN DU TEXTE DU PROTOCOLE

Article 4

4. Selon l'article 4, paragraphe 1, du Protocole, chaque partie notifiera à l'autre, par la voie diplomatique, qu'il a été satisfait à toutes les conditions et procédures requises par sa législation pour son entrée en vigueur. Le Protocole entre en vigueur à la date de la dernière notification.

Dès lors que les citoyens ne peuvent pas connaître la date de la dernière notification, ils ne seront pas non plus informés de la date d'entrée en vigueur du Protocole. Il faut par conséquent veiller à ce que cette date d'entrée en vigueur soit portée en temps utile à la connaissance des citoyens par un avis publié au *Moniteur belge*.

Le greffier,

Astrid TRUYENS

Le président,

Wilfried
VAN VAERENBERGH

van de Overeenkomst (artikel 1 van het protocol), en vervangt artikel 26 van de Overeenkomst dat betrekking heeft op het uitwisselen van inlichtingen (artikel 2) en artikel 27 ervan dat betrekking heeft op de invorderingsbijstand (artikel 3).

BEVOEGDHEID

3.1. De Overeenkomst, en het bijhorende Protocol, is een gemengd verdrag, vermits het ook betrekking heeft op de onroerende voorheffing waarvoor de gewesten bevoegd zijn.² Het basisverdrag heeft geen betrekking op de belastingbevoegdheid van de gemeenschappen.

3.2. Het wijzigende Protocol, waarmee thans wordt ingestemd, bevat een nieuw artikel 26 ("Uitwisseling van inlichtingen"), dat betrekking heeft op alle belastingen en derhalve ook op eventueel in te voeren gemeenschapsbelastingen. Met dat Protocol moet bijgevolg niet enkel worden ingestemd door de Kamer van volksvertegenwoordigers en de gewestparlementen, maar ook door de gemeenschapsparlementen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST VAN HET PROTOCOL

Artikel 4

4. Luidens artikel 4, paragraaf 1, van het Protocol zal elke partij de andere partij langs diplomatieke weg ervan in kennis stellen dat voldaan is aan alle wettelijke vereisten en procedures om eraan uitwerking te geven. Het Protocol treedt in werking op de datum van de laatste kennisgeving.

Aangezien de burgers niet kunnen weten wat de datum is van de laatste kennisgeving, zullen zij ook niet op de hoogte zijn van de datum van inwerkingtreding van het Protocol. Er dient derhalve over te worden gewaakt dat deze datum van inwerkingtreding, door een bericht in het *Belgisch Staatsblad*, op een tijdige manier aan de burgers ter kennis zal worden gebracht.

De griffier,

Astrid TRUYENS

De voorzitter,

Wilfried
VAN VAERENBERGH

² Article 2, paragraphe 3, (b), de la Convention.

² Artikel 2, paragraaf 3, (b), van de Overeenkomst.

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition de la ministre des Affaires étrangères et du ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

La ministre des Affaires étrangères et le ministre des Finances sont chargés de présenter, en notre nom, à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Le Protocole, fait à New Delhi le 9 mars 2017, modifiant la Convention et le Protocole entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de la République de l'Inde tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signés à Bruxelles le 26 avril 1993, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 11 mai 2021

PHILIPPE

PAR LE ROI:

La ministre des Affaires étrangères,

Sophie WILMÈS

Le ministre des Finances,

Vincent VAN PETEGHEM

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Buitenlandse Zaken en van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Buitenlandse Zaken en de minister van Financiën zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Het Protocol, gedaan te New Delhi op 9 maart 2017, tot wijziging van de Overeenkomst en van het Protocol tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek India tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, beide ondertekend te Brussel op 26 april 1993, zal volkomen gevolg hebben.

Gegeven te Brussel, 11 mei 2021

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Buitenlandse Zaken,

Sophie WILMÈS

De minister van Financiën,

Vincent VAN PETEGHEM

PROTOCOL
AMENDING THE AGREEMENT AND THE PROTOCOL
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF INDIA
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME,
WHICH WERE SIGNED AT BRUSSELS ON 26TH APRIL 1993.

**PROTOCOL
AMENDING THE AGREEMENT AND THE PROTOCOL
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF INDIA
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME,
WHICH WERE SIGNED AT BRUSSELS ON 26TH APRIL 1993.**

THE KINGDOM OF BELGIUM,
the Flemish Community,
the French Community,
the German-speaking Community,
the Flemish Region,
the Walloon Region,
and the Brussels-Capital Region,
on the one hand,

AND

THE REPUBLIC OF INDIA,
on the other hand,

DESIRING to conclude a Protocol (hereinafter referred to as “Amending Protocol”) amending the Agreement and the Protocol between the Government of the Republic of India and the Government of the Kingdom of Belgium for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income, which were signed at Brussels on 26th April, 1993 and which entered into force on 1st October, 1997 (hereinafter referred to as “the Agreement”);

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

ARTICLE 1

1. Paragraph 1, (d) of Article 3 (General definitions) of the Agreement shall be deleted and replaced by the following:

“(d) the term “competent authority” means:

- in the case of India, the Central Government in the Ministry of Finance (Department of Revenue) or their authorised representative, and
- in the case of Belgium, as the case may be, the Minister of Finance of the federal Government and/or of the Government of a Region and/or of a Community, or his authorised representative;”

2. The following sub-paragraph (k) shall be inserted after sub-paragraph (j) of paragraph 1 of Article 3 of the Agreement :

“(k) the term “criminal tax matters” means tax matters involving intentional conduct, whether before or after the entry into force of this Agreement, which is liable to prosecution under the criminal laws and/or the tax laws of the applicant Party.”

ARTICLE 2

Article 26 (Exchange of Information) of the Agreement shall be deleted and replaced by the following Article:

“Article 26

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information (including documents or certified copies of the documents) as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.”

ARTICLE 3

Article 27 (Aid and Assistance in Recovery) of the Agreement shall be deleted and replaced by the following Article:

“Article 27

Assistance in the Collection of Taxes

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.
2. The term “revenue claim” as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, together with interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.

3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.
4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.
6. Proceedings with respect to the existence, validity or amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.
7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be
 - a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, or
 - b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection,

the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.
8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);

- c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
- d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.”

ARTICLE 4

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other through diplomatic channels that all legal requirements and procedures for giving effect to this Amending Protocol have been satisfied.
2. The Amending Protocol, which shall form an integral part of the Agreement, shall enter into force on the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect :
 - a) for criminal tax matters, on that date; and
 - b) for all other matters covered in Articles 1, 2 and 3, on that date, but only in respect of taxable periods beginning on or after that date or, where there is no taxable period, all charges to tax arising on or after that date.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Amending Protocol.

DONE in duplicate at New Delhi, on 9th March 2017, in the Hindi, French, Dutch and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence between the texts, the English text shall be the operative one.

PROTOCOLE
MODIFIANT LA CONVENTION ET LE PROTOCOLE
ENTRE
LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE
ET
LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE DE L'INDE
TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION
ET A PREVENIR L'EVASION FISCALE
EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU,
SIGNES A BRUXELLES LE 26 AVRIL 1993

**PROTOCOLE
MODIFIANT LA CONVENTION ET LE PROTOCOLE
ENTRE
LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE
ET
LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE DE L'INDE
TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION
ET A PREVENIR L'EVASION FISCALE
EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU,
SIGNES A BRUXELLES LE 26 AVRIL 1993**

LE ROYAUME DE BELGIQUE,
la Communauté flamande,
la Communauté française,
la Communauté germanophone,
la Région flamande,
la Région wallonne,
et la Région de Bruxelles-Capitale,
d'une part,

ET

LA RÉPUBLIQUE DE L'INDE,
d'autre part,

DÉSIREUX de conclure un Protocole (ci-après dénommé le « Protocole modificatif ») modifiant la Convention et le Protocole entre le Gouvernement de la République de l'Inde et le Gouvernement du Royaume de Belgique tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signés à Bruxelles le 26 avril 1993 et entrés en vigueur le 1er octobre 1997 (ci-après dénommés la « Convention ») ;

SONT CONVENUS DES DISPOSITIONS SUIVANTES:

ARTICLE 1

1. L'article 3 (Définitions générales), paragraphe 1, (d) de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

«(d) l'expression "autorité compétente" désigne :

- en ce qui concerne l'Inde, le *Central Government in the Ministry of Finance (Department of Revenue)* ou son représentant autorisé, et
- en ce qui concerne la Belgique, suivant le cas, le Ministre des Finances du Gouvernement fédéral et/ou du Gouvernement d'une Région et/ou d'une Communauté, ou son représentant autorisé; »

2. Le sous-paragraphe (k) suivant est inséré après le sous-paragraphe (j) de l'article 3, paragraphe 1 de la Convention :

« (k) l'expression « en matière fiscale pénale » désigne toute affaire fiscale faisant intervenir un acte intentionnel, avant ou après l'entrée en vigueur de la présente Convention, qui est passible de poursuites en vertu du droit pénal et/ou du droit fiscal de la Partie requérante. »

ARTICLE 2

L'article 26 (Echange de renseignements) de la Convention est supprimé et remplacé par l'article suivant :

« Article 26

Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements (y compris des documents ou copies certifiées de documents) qui sont vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des Etats contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1er et 2.
2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts mentionnés au paragraphe 1, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Nonobstant ce qui précède, les renseignements reçus par un Etat contractant peuvent être utilisés à d'autres fins si la législation des deux Etats l'autorise et si l'autorité compétente de l'Etat qui fournit ces renseignements autorise cette utilisation.
3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
 - b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;
 - c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.
4. Si des renseignements sont demandés par un Etat contractant conformément au présent article, l'autre Etat contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3 sauf si ces limitations sont susceptibles d'empêcher un Etat contractant de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.
5. Les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme permettant à un Etat contractant de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne. »

ARTICLE 3

L'article 27 (Aide et assistance au recouvrement) de la Convention est supprimé et remplacé par l'article suivant :

« Article 27

Assistance en matière de recouvrement des impôts

1. Les Etats contractants se prêtent mutuellement assistance pour le recouvrement de leurs créances fiscales. Cette assistance n'est pas limitée par les articles 1er et 2. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent régler d'un commun accord les modalités d'application du présent article.
2. L'expression « créance fiscale » employée dans le présent article désigne une somme due au titre d'impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des Etats contractants, de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales, dans la mesure où l'imposition correspondante n'est pas contraire à la présente Convention ou à tout autre instrument auquel ces Etats contractants sont parties, ainsi que les intérêts, pénalités administratives et coûts de recouvrement ou de mesures conservatoires afférents à ces impôts.
3. Lorsqu'une créance fiscale d'un Etat contractant est recouvrable en vertu de la législation de cet Etat et est due par une personne qui, à cette date, ne peut, en vertu de cette législation, empêcher son recouvrement, cette créance fiscale est, à la demande de l'autorité compétente de cet Etat, acceptée

en vue de son recouvrement par l'autorité compétente de l'autre Etat contractant. Cette créance fiscale est recouvrée par cet autre Etat conformément aux dispositions de sa législation applicable en matière de recouvrement de ses propres impôts comme si la créance en question était une créance fiscale de cet autre Etat.

4. Lorsqu'une créance fiscale d'un Etat contractant est une créance à l'égard de laquelle cet Etat peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour assurer son recouvrement, cette créance est, à la demande de l'autorité compétente de cet Etat, acceptée aux fins de l'adoption de mesures conservatoires par l'autorité compétente de l'autre Etat contractant. Cet autre Etat prend des mesures conservatoires à l'égard de cette créance fiscale conformément aux dispositions de sa législation comme s'il s'agissait d'une créance fiscale de cet autre Etat même si, au moment où ces mesures sont appliquées, la créance fiscale n'est pas recouvrable dans le premier Etat ou est due par une personne qui a le droit d'empêcher son recouvrement.
5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 3 et 4, les délais de prescription et la priorité applicables, en vertu de la législation d'un Etat contractant, à une créance fiscale en raison de sa nature en tant que telle ne s'appliquent pas à une créance fiscale acceptée par cet Etat aux fins du paragraphe 3 ou 4. En outre, une créance fiscale acceptée par un Etat contractant aux fins du paragraphe 3 ou 4 ne peut se voir appliquer aucune priorité dans cet Etat en vertu de la législation de l'autre Etat contractant.
6. Les procédures concernant l'existence, la validité ou le montant d'une créance fiscale d'un Etat contractant ne sont pas soumises aux tribunaux ou organes administratifs de l'autre Etat contractant.
7. Lorsqu'à tout moment après qu'une demande ait été formulée par un Etat contractant en vertu du paragraphe 3 ou 4 et avant que l'autre Etat contractant ait recouvré et transmis le montant de la créance fiscale en question au premier Etat, cette créance fiscale cesse d'être
 - a) dans le cas d'une demande présentée en vertu du paragraphe 3, une créance fiscale du premier Etat qui est recouvrable en vertu de la législation de cet Etat et est due par une personne qui, à ce moment, ne peut, en vertu de la législation de cet Etat, empêcher son recouvrement, ou
 - b) dans le cas d'une demande présentée en vertu du paragraphe 4, une créance fiscale du premier Etat à l'égard de laquelle cet Etat peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour assurer son recouvrement,
 l'autorité compétente du premier Etat notifie promptement ce fait à l'autorité compétente de l'autre Etat et le premier Etat, au choix de l'autre Etat, suspend ou retire sa demande.
8. Les dispositions du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :
 - a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
 - b) de prendre des mesures qui seraient contraires à l'ordre public;
 - c) de prêter assistance si l'autre Etat contractant n'a pas pris toutes les mesures raisonnables de recouvrement ou de conservation, selon le cas, qui sont disponibles en vertu de sa législation ou de sa pratique administrative;
 - d) de prêter assistance dans les cas où la charge administrative qui en résulte pour cet Etat est nettement disproportionnée par rapport aux avantages qui peuvent en être tirés par l'autre Etat contractant. »

ARTICLE 4

1. Chacun des Gouvernements des Etats contractants notifiera à l'autre, par la voie diplomatique, qu'il a été satisfait à toutes les conditions et procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur du présent Protocole modificatif.
2. Le Protocole modificatif, qui fait partie intégrante de la Convention, entrera en vigueur à la date de la seconde des notifications mentionnées au paragraphe 1er et ses dispositions seront applicables:
 - a) en matière fiscale pénale, à cette date; et
 - b) pour toutes les autres questions visées aux articles 1, 2 et 3, à cette date, mais seulement en ce qui concerne les périodes imposables commençant à partir de cette date ou, à défaut de période imposable, toutes les impositions prenant naissance à partir de cette date.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Protocole modificatif.

FAIT à New Delhi, le 9 mars 2017, en double exemplaire, en langues française, néerlandaise, anglaise et Hindi, les quatre textes faisant également foi. En cas de divergence entre les textes, le texte anglais s'appliquera.

PROTOCOL
TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST EN
VAN HET PROTOCOL
TUSSEN
DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE REGERING VAN DE REPUBLIEK INDIA
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN,
BEIDE ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 26 APRIL 1993.

**PROTOCOL
TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST EN
VAN HET PROTOCOL
TUSSEN
DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE REGERING VAN DE REPUBLIEK INDIA
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN,
BEIDE ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 26 APRIL 1993.**

HET KONINKRIJK BELGIË,
de Vlaamse Gemeenschap,
de Franse Gemeenschap,
de Duitstalige Gemeenschap,
het Vlaamse Gewest,
het Waalse Gewest,
en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
enerzijds,

EN

DE REPUBLIEK INDIA,
anderzijds,

WENSENDE een Protocol te sluiten (hierna het "Wijzigingsprotocol" genoemd) tot wijziging van de Overeenkomst en van het Protocol tussen de Regering van de Republiek India en de Regering van het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, beide ondertekend te Brussel op 26 april 1993 en in werking getreden op 1 oktober 1997 (hierna "de Overeenkomst" genoemd);

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

ARTIKEL 1

1. Paragraaf 1, (d) van artikel 3 (Algemene bepalingen) van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

"(d) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit":

- in India, de *Central Government in the Ministry of Finance (Department of Revenue)* of de gemachtigde vertegenwoordiger daarvan, en
- in België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn bevoegde vertegenwoordiger;"

2. In artikel 3, paragraaf 1 van de Overeenkomst wordt na subparagraaf (j), de volgende subparagraaf (k) opgenomen:

"(k) betekent de uitdrukking "strafrechtelijke belastingaangelegenheden" belastingaangelegenheden waarbij sprake is van opzettelijke handelingen, verricht vóór of na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst, die krachtens het strafrecht en/of het belastingrecht van de verzoekende Partij tot gerechtelijke vervolging kunnen leiden."

ARTIKEL 2

Artikel 26 (Uitwisseling van inlichtingen) van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door het volgende artikel:

"Artikel 26

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit (daaronder begrepen documenten of gewaarmerkte afschriften van de documenten) die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.
2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Die personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande hetgeen voorafgaat, mogen de door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de

wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.

3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat aan een overeenkomstsluitende Staat de verplichting wordt opgelegd:
 - a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat ;
 - c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.
4. Wanneer op basis van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen voor het verzamelen van inlichtingen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.
5. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon."

ARTIKEL 3

Artikel 27 (Invorderingsbijstand) van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door het volgende artikel:

"Artikel 27

Bijstand voor de invordering van de belastingen

1. De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkaar bijstand voor de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen de wijze van toepassing van dit artikel in onderlinge overeenstemming regelen.
2. De uitdrukking "belastingvordering" zoals gebezigd in dit artikel, betekent een bedrag dat verschuldigd is met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten

behoefte van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de daarmee overeenstemmende belastingheffing niet in strijd is met deze Overeenkomst of met enig ander instrument waarbij de overeenkomstsluitende Staten partij zijn, alsmede de met dat bedrag verband houdende interest, administratieve boetes en kosten van invordering of van bewarende maatregelen.

3. Wanneer een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat ingevolge de wetgeving van die Staat voor tenuitvoerlegging vatbaar is en verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik op grond van de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten, aanvaardt de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat om die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Staat in te vorderen. Die belastingvordering wordt door die andere Staat ingevorderd overeenkomstig de bepalingen van zijn wetgeving die van toepassing zijn op het vlak van de tenuitvoerlegging en de invordering van zijn eigen belastingen alsof de desbetreffende vordering een belastingvordering van die andere Staat was.
4. Wanneer een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat een vordering is ter zake waarvan die Staat overeenkomstig zijn wetgeving bewarende maatregelen kan nemen om de invordering ervan te verzekeren, gaat de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat ermee akkoord om, op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Staat, ter zake van die belastingvordering bewarende maatregelen te nemen. Die andere Staat neemt ter zake van die belastingvordering bewarende maatregelen overeenkomstig de bepalingen van zijn wetgeving alsof de belastingvordering een belastingvordering van die andere Staat was, zelfs indien de belastingvordering in de eerstgenoemde Staat op het ogenblik waarop die maatregelen worden toegepast niet voor tenuitvoerlegging vatbaar is of verschuldigd is door een persoon die het recht heeft de invordering ervan te beletten.
5. De verjaringstermijnen en de voorrechten die overeenkomstig de wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat van toepassing zijn op een belastingvordering wegens de aard van die vordering als zodanig, gelden niet voor een belastingvordering die door die Staat voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 wordt aanvaard, dit niettegenstaande de bepalingen van voornoemde paragrafen. Ter zake van een belastingvordering die voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 door een overeenkomstsluitende Staat wordt aanvaard, kan in die Staat bovendien geen enkel voorrecht worden verleend dat overeenkomstig de wetgeving van de andere overeenkomstsluitende Staat op die belastingvordering van toepassing zou zijn.
6. Procedures inzake het bestaan, de geldigheid of het bedrag van een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat, worden niet voorgelegd aan de rechterlijke instanties of administratieve lichamen van de andere overeenkomstsluitende Staat.
7. Wanneer een belastingvordering op enig tijdstip nadat door een overeenkomstsluitende Staat een verzoekschrift werd ingediend overeenkomstig paragraaf 3 of 4, en vooraleer de andere overeenkomstsluitende Staat de desbetreffende belastingvordering heeft ingevorderd en aan de eerstgenoemde Staat heeft overgemaakt, ophoudt
 - a) een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Staat die overeenkomstig de wetgeving van die Staat vatbaar is voor tenuitvoerlegging en die verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik overeenkomstig de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten, (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 3), of
 - b) een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Staat ter zake waarvan die Staat ingevolge zijn wetgeving bewarende maatregelen mag nemen om de invordering ervan te verzekeren (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 4),

brengt de bevoegde autoriteit van de eerstgenoemde Staat de bevoegde autoriteit van de andere Staat hiervan onmiddellijk op de hoogte en, naar keuze van de andere Staat, schorst de eerstgenoemde Staat zijn verzoekschrift of trekt het in.

8. In geen geval mogen de bepalingen van dit artikel aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :
- a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - b) maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde ;
 - c) bijstand te verlenen indien de andere overeenkomstsluitende Staat niet alle redelijke invorderings- of bewarende maatregelen, naar het geval, heeft genomen waarover die Staat overeenkomstig zijn wetgeving of zijn administratieve praktijk beschikt;
 - d) bijstand te verlenen in de gevallen waar de administratieve last die er voor die Staat uit voortvloeit duidelijk niet in verhouding staat tot het voordeel dat er door de andere overeenkomstsluitende Staat uit kan worden behaald."

ARTIKEL 4

1. De Regeringen van de overeenkomstsluitende Staten stellen elkaar langs diplomatieke weg ervan in kennis dat voldaan is aan alle wettelijke vereisten en procedures om uitwerking te geven aan dit Wijzigingsprotocol.
2. Het Wijzigingsprotocol, dat een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaakt, zal in werking treden op de datum van de laatste van de in paragraaf 1 bedoelde kennisgevingen en de bepalingen ervan zullen van toepassing zijn:
 - a) wat strafrechtelijke belastingaangelegenheden betreft, op die datum; en
 - b) wat alle andere aangelegenheden betreft waarop artikelen 1, 2 en 3 van toepassing zijn: op die datum, doch alleen met betrekking tot belastbare tijdperken die aanvangen op of na die datum, of, indien er geen belastbaar tijdperk is, op alle belastingvorderingen die op of na die datum ontstaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Wijzigingsprotocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te New Delhi , op 9 maart 2017, in de Hindi-, Franse, Nederlandse en Engelse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst van toepassing.